

श्रीकृष्णायनमः शुद्धद्वैतप्रचारेण मायावादनिवर्तकान् श्री
 मदाचार्यचरणान् प्रणमामि पुनः पुनः १ अथ शुद्धद्वैतस्य किं
 क्षणमिति चेत् इतरसंबंधानवच्छिन्नकार्यकारणादिरूपद्वित्व
 प्रकारकज्ञानप्रतियोगिताकाभावत्वमिति ग्रहाण अत्र द्वित्वप्रका
 रकज्ञानप्रतियोगिताकाभावत्वमित्यनेनैवेतरसंबंधानवच्छिन्नत्व
 प्रतीतेरनवच्छिन्नांतविशेषणस्य किं प्रयोजनमिति चेत् सत्यं कार्य
 कारणदिद्वित्वप्रकारकपदार्थस्य मायिकत्वाभावाय तत् शंकरा
 मते चार्पाणां माया विद्योपाध्यवच्छिन्नेश्वरजीवरूपकार्यकारणस्या
 शुद्धत्वात् अन्यथा तेषां मते कार्यकारणयोः शुद्धत्वे द्वैतापत्तिः अ

शु. द्वै त एव स्वस्वरूपलक्षणसत्त्वादिपदलक्ष्यमेव ब्रह्मसर्वत्रैव हि वा कर्त्त
व्यो लक्ष्य एवेति च स्थितमित्युक्तेः तत्रापि वदामः लक्षणायाः श
क्यसंबंधरूपत्वात् तस्य च द्विनिष्ठत्वाद्ब्रह्मणिसत्त्वेन वां ता शि
त्वापातः अथ संबधस्यापि मामि क्व मिति चेत् लक्ष्यत्वरूपध
र्मवत्त्वेन दोषस्तद्वस्य लक्ष्यत्वमपि तथैव चेत् भद्रं लक्षणा
वैमर्शं किंच लक्ष्यस्य तीरस्यागंगात्ववत् सत्त्वादिलक्ष्यस्य
सत्त्वादित्वापातः उपादिबाधस्य च श्रीमदाचार्यचरणदि
भिः खंडितत्वात् नैह तन्मते अथ च संभवत्यभिचाराभ्यां स्यादि
शेषश्च वत् इति न्यायेन विशेषणस्मेतरभेदकत्वेन माया
संबंधराहित्याभावादेव तावत्संभवाद्दमायमिदम् १

विशेषणमिति चेत् दत्तोत्तरत्वात् बोधायनिरूपणीयत्वेनेतर
मतजन्यज्ञानस्यनिरसनीयत्वात् किंच संध्याधिकरणानुरो
धेन स्वाप्नसृष्टेर्मामिकत्वेन तच्चावृत्त्यर्थं वा तत् स्वाप्नसृष्टेस्वा
त्तविकत्वेन प्रत्याः सृष्टेश्च वास्तुविकत्वेन भेदो वैधर्म्यञ्चि
न स्वप्नादिवदिति सूत्रादिभिर्व्यसिचरणैरेव प्रतिपादितः इत
रश्रुतिसंबंधविशेषणं तु ब्रह्मणो धर्मधर्मिभावसंबंधावच्छि
त्वात् न तस्यैव निरासे शंकरमतप्रवेशवारणाय तर्हि धर्मधर्मि
भावसंबंधांगीकारे द्वित्वप्रकारकप्रतिपोगिताकाभावामावा
दव्याप्तिरिति चेत् धर्मधर्मभावस्याभिन्नस्य प्रकाशात्

शुद्धे यवद्वातेजस्वादिसूत्रैर्निर्णीतत्वात्परास्यशक्तिरित्यादि
२ स्वभेदएवषष्ट्यंगीकारात् एतेनभेदाभेदवादिनौनिवाकभा
स्काराचार्यौप्रत्युक्तौतत्राद्यस्यवास्तविकभेदाभेदत्वेमध्याचा
यस्येवभेदस्यवास्तविकतयादित्वप्रकारकेत्यादिनानिरस्त
त्वात् द्वितीयस्यत्वौपाधिकभेदाभेदेभेदस्यौपाधिकत्वेनेत
रसंबंधेत्यादिनाव्यावृत्तत्वात्तर्हिअवच्छिन्नांतमेवतदिति
चेत्तशंकरमतापत्तिः अतःकार्यदितितर्हिरामानुजाचार्यमते
पिमायासंबंधाभाववत्तुकार्यकारणयोरद्वैततयातन्मतप्रवे
शइतिचच्छृणु तन्मतोहचिदचिद्विशिष्टकार्यस्यसत्त्वैस्वमतेन
स्यसूक्ष्मस्यत्पूलस्यकारणस्य

आत्मैवेदमग्र आसीदित्यादिश्रुत्या अचितः कारणवस्थापानि
षेधात् केवलात्मनः कारणतया ततो वैलक्षण्यं कायविस्थापानि
मपितेषां मते परस्परभेदस्य वास्तविकत्वेन स्वमते भेदस्य वास्तविक
विकत्वेनापि वैलक्षण्यं न च घटपटादीनामभेदो न संभवती
ति वाच्यं सर्वेषां ब्रह्मोपादानस्यैकत्वेन तस्यैवावस्थांतरत्वेन
चाभेदात् यथा सुप्त उत्थित उपविष्टे च पुरुषेऽवस्थाभेदेऽपि न
उत्पद्यते भेदः किंचेतासंबंधानवच्छिन्नत्वेनाचितो वास्तविकमि
न चितश्च निरासे न न तत्रापि व्याप्तिः किंच विशिष्टाद्वैतमित्यस्य
विशेषणविशिष्टत्वेन विशेषणस्य चैतरेव्यावर्तकत्वेन संभवौ

शु. द्वै. वेक्षितोत्रव्यावृत्यभावतया वैशिष्ट्यकथनं नोपपद्यत इति

३ एतेन शैबोपिदत्तोत्तरः भिक्षुस्तु अविभागाद्वैतवादमवलं
व्योपाधिककर्तृत्वादिकमंगीचकार तदपीतरसंबंधानव
च्छिन्नाभावत्वेन निरस्तं द्वित्वप्रकारकाद्यभावतां तेन मध्यावा
र्यमतस्य निरासः लीलास्यभावस्य बाधाभावाय कार्पकारण
दिरूपमिति ज्ञानस्य विशेषणं द्वित्वप्रकारकप्रतियोगिता
काभावस्य मामावादमतेपीष्टत्वात् तल्लिखारण्यज्ञानस्ये
ति प्रतियोगिनि विशेषणमिति सुष्ठु अत्र शुद्धद्वैतमते को
सौ समास इति चेत् शुद्धं न तद्वैतं चेति कर्मधारयः
अत्रैतरसंबंधानवच्छिन्नत्वे सति इत्येवं योज्यम् ३

उक्तलक्षणंतु शुद्धयोः कार्यकारणयोरिति षष्ठी तत्पुरुषपक्षे
बोधं अत्र नरसिंहतापि एषां यो नित्यं ज्ञानः समर्पयित्वा स
र्वसर्वमय सर्वजीवाः सर्वमयाः सवविस्थानुतथाप्यत्या इत्या
द्युक्ता सन्मात्रो नित्यः शुद्धो बुद्धः सत्यो मुक्तो निरंजनी विभुरक्ष
कः प्रानंदः परः प्रत्यगेकरसः प्रमाणैरेतैरवगम्यते इति वाक्यं प
ठितं अग्रे च सर्वमत एव शुद्धोऽवाध्यस्वरूपो बुद्धः स्रव रूप आ
त्मोति निरूपितं सर्ववित्त्विदं ज्ञानेत्यादि श्रुतिषु शुद्धाद्वैतं स्प
ष्टमेव प्रतीयते इति बोध्यं विस्तारस्तु मत्कृतशुद्धाद्वैतमार्तं
उपकाशे बोध्यः श्रीमज्जि र्धराधीशपादं बुजपरागभ

शु०
४ त्रयलितशमकृष्णसौशुद्धाद्वैतपरिष्कृतिं १ इति श्री
मत्प्रभुचरणान्तजश्रीमहाराजकुलकमलविभाकरगो
स्वामिश्रीगोपालान्तजनिश्रीमजिरिधरचरणदासानु
दासपरंपराप्राप्तराज्यरामकृष्णनगुंफितशुद्धाद्वैतपरि
कारेऽब्राजीत्समाप्तताम् ॥१॥

शुद्धाद्वैतपरिष्कार

पं. ५ गो. ३०